

Czy porozumienie jest możliwe?

Autor: Redaktor Naczelny

Data: 1 sierpnia 2016

Jak określać skalę przeliczeniową wskazującą różne zawartości cukru, jak określać ceny buraków cukrowych w przypadku umów wieloletnich, a także na jakich zasadach wypłacać premie za przedterminowe albo opóźnione dostawy? To tylko część z pytań, na jakie odpowiedzieć będą musieli przedstawiciele Krajowego Związku Plantatorów Buraka Cukrowego oraz Związku Producentów Cukru, którzy pracują nad ogólnopolskim porozumieniem branżowym. O owocne porozumienie, w specjalnym liście, zaapelował minister rolnictwa Krzysztof Jurgiel.

List do [Krajowego Związku Plantatorów Buraka Cukrowego](#) oraz [Związku Producentów Cukru](#) trafił w wyjątkowym momencie. Oba związki negocjują bowiem porozumienie, które ma regulować zasady współpracy i działanie branży cukrowej w trudnym okresie zmian.

*– Zawarcie porozumienia pomiędzy plantatorami buraków cukrowych i producentami cukru nabiera dużego znaczenia zwłaszcza w obliczu mającej nastąpić od 1 października 2017 r. liberalizacji rynku cukru – napisał w swym liście minister **Krzysztof Jurgiel**. Właśnie dlatego, jak przekonuje szef resortu rolnictwa, ważne jest by: – (...) negocjacje prowadzone w duchu wzajemnego zrozumienia i poszanowania celem wypracowania jak najlepszych, kompromisowych rozwiązań.*

Dzieje się to z jednej strony przez brak klarownej wykładni, z drugiej przez przenoszenie na grunt rynku buraków cukrowych instrumentów antymonopolowych chroniących wolną konkurencję.

Krzysztof Nykiel, prezes zarządu GKZPBC

Negocjowane właśnie **porozumienie** ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania całej branży. To właśnie ono ma na nowo uregulować relacje i zasady współpracy pomiędzy **producentami buraków** i **producentami cukru**. Dobre relacje są bowiem **gwarancją stabilności dostaw surowca** i niezakłóconej produkcji cukru.

– Doświadczenie poprzednich dekad wskazuje, że fundamentem rozwoju sektora jest właściwa współpraca pomiędzy plantatorami buraków cukrowych, a producentami cukru – napisał minister **Krzysztof Jurgiel**. – Wyrazem dostrzegania tego przez kolejne pokolenia plantatorów i przetwórców są powszechnie stosowane umowy kontraktacji oraz służące osiągnięciu konsensusu w sprawach określania zasad współpracy struktury związkowe, Komisje Porozumiewawcze oraz funkcjonujące w ostatnich latach Porozumienia Branżowe.

Porozumienia takie wydają się jedynym rozwiązaniem, w chwili w której producenci buraków cukrowych coraz głośniej zwracają uwagę na **niesprawiedliwe traktowanie** ich przez wytwórców cukru i instytucje unijne. Uwagę na to, podczas ostatniego posiedzenia **Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego**, zwrócił **Krzysztof Nykiel**, prezes zarządu **Głównego Krajowego Związku Producentów Buraka Cukrowego**:

– **Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji** zamiast gwarantować obu stronom sprawiedliwe warunki konkurowania, wzmacnia pozycję dominującą przedsiębiorstw cukrowniczych – mówił **Krzysztof Nykiel**. – Dzieje się to z jednej strony przez brak klarownej wykładni, z drugiej przez przenoszenie na grunt rynku buraków cukrowych instrumentów antymonopolowych chroniących wolną konkurencję, a ściślej umacniających zmonopolizowaną pozycję producentów cukru.

Czy w tej sytuacji porozumienie pomiędzy producentami buraków i producentami cukru jest w ogóle możliwe? [Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi](#) wierzy, że tak, tym bardziej że od nowego roku zniknie **system kwotowania**. Przypomnijmy, zgodnie z założeniami decyzja o liberalizacji rynku ma wpłynąć na dostępność i ceny surowca, a przez to wspomóc **poprawę konkurencyjności** i **obniżenie cen cukru** dla konsumentów.

Przeczytaj też: [Czy warto dalej uprawiać buraka cukrowego?](#)